

Velika zahvalnost:

Bend Kanda Kodža i Nebojša, Ognjen Uzelac, Dragan Djordjević, Ivan Perović, Dejan Vučković, Ivan Zoranović, Taske, bend Block Out, Miki Todorović, Zoran Vukčević, Jana Mitrović, Aleksandar Ratković, Ivana Mrvić, Jelena i Dragan Milanović, Igor Đurović, Draško Vuković, Zdenko Franjić, Vladimir Horvat, Nikšićko pozorište, hvala našim porodicama i svima koji vole našu muziku i koji nas poštuju.

Muzika: **Autogeni Trening**

Tekstovi: **Dino Kapetanović**

Album sniman u **Studiju 5 Pgp Rts**, studiju **Draft** na Novom Beogradu i studiju **Basement** u Nikšiću u periodu od aprila 2009. do juna 2010. godine.

Snimatelji:

**Miki Todorović, Zoran Vukčević,
Jana Mitrović,
Ivan Balvanlijev, Ivan Perović.**

Produkcija i mastering:

Dejan Vučković i Ivan Perović

Dizajn omota i fotografija:

Aleksandar Ratković – Studio BASIUM

Autogeni Trening su:

Dino Kapetanović vokal i gitara,
Bojan Bojanić bubnjevi,
Ilija Kojović bas gitara.

Na albumu gostovali **Oliver Nektarijević (8)** i **Milutin Jovančić (10)**

Kontakt: **autogenitrening@yahoo.com**
www.autogenitrening.com

1. Ovih dana / 2. To nije moj dan / 3. Očima verujem / 4. Nema više priče sa tobom / 5. Na pučini živog peska
6. Ljubav i izgaranje / 7. Priče / 8. Put budućih događaja / 9. Ja imam tebe divnu / 10. Navikao si
11. Danas u parku / 12. Super raspoloženje / 13. Uktaš

AUTOGENI TRENING NA PUČINI ŽIVOG PESKA

NA PUČJNI ŽIVOG PESKA

OVIH DANA

Ni ovog puta otvorenost nije bila pametna, ali ja planiram da budem i dalje glup, ako to - to znači, skriveno srce polako prestaje da kuca, i ja necu da živim tako. Ovih dana gledam u oči širine mora i nalazim mir okružen njenim rukama, ali i dalje se kopa jama mojih briga, puna svega. **TO NIJE MOJ DAN** Tu nema mira ni ljubavi. Svako neku svoju stranu gleda i nema pomirenja i skoro niko neće da ljubi a da ne pita za ime i boju. Izgleda da su jedino ćutanje i samoća sve što mogu pored njih. A onda se osećaju neprijatno i pitaju se zašto se ne smejem Kada su svi raspoloženi U svojoj gluposti. Kopam mislima sreću svakome, postavljaju ograde i guše sebe, ne daju da im se pride. Strah od promene uzidan u kosti, reč je njihova ružičasti kanal koji jede dušu dece lagano. To nije moj dan! Odjebi, ja nisam taj! **JA IMAM**

TEBE DIVNU Ja imam tebe divnu, iniciraš demone u glavi bez potrebe. Ja imam tebe divnu, ti mi ne veruješ

od velike ljubavi. Ja imam tebe divnu, ispunjenu od osećanja, pokretača loših misli. Ja imam tebe divnu, voliš me više kada misliš o meni. Ja imam tebe divnu, težiš za slobodom grudi i čudi. Ja imam tebe divnu, priznajem ti svakog dana sve više da ja imam tebe divnu, osunčanu od najčistije beline. Ja imam tebe divnu, možda bi ti bilo bolje da odeš od mene. Čini mi se da nikada neću uspeti da ti objasnim ljubav i odluku za tebe. **NEMA VIŠE PRIČE S' TOBOM** Vidim ja da se mi nikada nećemo razumeti od tvoje gordosti, od tvoje obesti. Odlazi u vazduh svaki pokušaj moj da ti kažem šta sam hteo jer nećeš da mi veruješ da dobro sam ti mislio. Gde si bio gde si sad, iste greške ponavljaš i nećeš da ih priznaš. **PRIČE, PRIČE, PRIČE...** Priče, priče, priče o ljubavi u granicama samo se ponavljaju u drugačijim bojama. Svest ti nema snagu

da skine maglu s očiju, prazan kao ništa mrljaš tuđu, jasnu, lepu sliku. Okovane dane gledaš mirno, ništa ne menjaš. Čekaš da ti svane a u tebi samo ustajao zrak. I nemoj da me pitaš zašto ćutim, to što bih ti rekao nebi razumeo. Nemoj da me pitaš zašto ćutim, to što bih ti rekao tebe guši. **PUT BUDUĆIH**

DOGAĐAJA Ja imam put budućih događaja i kao takav se nikada ostvariti neće, kamenje još od detinjstva obasipa ga i kvari svaki san sreće. Kretanje u pogrešnom pravcu je uvek tu, često neda da idemo napred, svaki novi korak je teži a drugačiji ispada slobodno. **LJUBAV I IZGARANJE** Kada kažem da je najpametnije kada ljubiš mrtav sam ozbiljan, tvoje reči nepoverenja gaze kao tenk, o kako je tada lepo tvoje ćutanje. Tražim nove prolaze da ti se otkrijem, slušaš ali ne čuješ. Nerazumevanje je dostiglo svoj vrh, sada volim, trpim. Nerazumevanje je dostiglo svoj vrh, sada ljubav i izgaranje hodaju zajedno. Ljubi me! **NA PUČINI ŽIVOG PESKA** Dah je oduzet a veliki je polet, mrtvi brod opet pokušava iz svoje luke, zarobljen u strahu, otet od mnogih, izlazi i otvara se pred svima. Želja za

veseljem je zapeta sve više, lukova struna počinje da jeca, izgoreće ili će isijati najjače, ona ništa više neće da bude. Ko nije malo sam njega i nema, a sam i sam najbolje provode teško, dosadno, usamljeno vreme. Mostovi između nas su pali, ostavljen sam na pučini živog peska, bez reči za obične razgovore i našao sam ponovo novu lepotu. Deru mi dušu oni koji neljubavno hodaju, pričaju, rade i žive, žive i glume situacije koje su videli ko zna gde. U gradu u kom živim volim da vidim par ljudi, i to je sasvim dovoljno, mnogo naporno je postalo slušati sve ove nervoze, mržnje, komplekse i sujete strašne! **SUPER RASPOLOŽENJE** Budim se i super je raspoloženje, duša je ispunjena živim duhom, otvorenost pliva i ljubav ti daje, ne može ti reći ništa podmuklo. Jednostavnost želim i ne želim sve što i ti ako mi odnosi ovo moje super raspoloženje kad duša je ispunjena živim duhom. U ovim trenucima me nije briga ni za šta. Trenutno ja nemam nikakvih interesa. **OČIMA VERUJEM** Očima verujem kad gledam, bespomoćan sam. I vidim kako drži i lomi svet u rukama svojim, na svoj način ne

mogu mu ništa, ne ubijam. Teško mirim se sa tim i dušu izgaram. A mir mi treba, kako stoje stvari još hoću da brodim, i želim da ti dam samo što je dobro, ono što ne valja, otvorenog srca, videćeš i sam. **UKTAŠ** Dan je zadovoljan kad odem na mesta, klupa u parku, šuma, pored reke, tu moje noći neće da imaju kraj bez divne zore, kada nastupaju blede teget boje na magistrali ka Beogradu, kada još samo semafori rade i sunce se trudi. Čak ni u toj divnoj zori neki strahovi ne prestaju, al' teram ih jer im nema nikada mesta u mojoj slobodi. I tako ulicama širim ruke i gledam raspadanje oblaka, hodam trotoarom potpuno sam i mislim gde si. Ja nemogu sam i neću potpuno sam da hodam ove lepe trenutke. Okean misli što nas deli preplivavam svaki dan. Tražim te, gde si. **NAVIKAO SI** Navikao si da se ne suprotstavljaš sebi, navikao si da sasvim neko treći misli, navikao si da ne primaš veliku ljubav, navikao si da ne voliš druge boje, navikao si da se ništa novo ne dešava, navikao si da nisi slobodan, navikao si da se

ne menjaš, navikao si da gušiš svoju lepšu prirodu, navikao si da zlo pamtiš, dobro zaboravljaš, navikao si da loše ne ispravljaš, navikao si da ponos koči srce, navikao si da prljavim rukama pereš lice, navikao si da se moliš po potrebi, navikao si da prave reči čute u tebi, navikao si da prosipaš tuđe suze, navikao si da si navikao. **DANAS U PARKU** Mnogo ljudi danas u parku, cveće cveta danas u parku, ptice lete danas u parku, sedim i gledam dan. Dve se cure ljube u parku, sunce sija danas u parku, radnike volim u parku, mislim na klupi sam. Novi kreten smara po parku, fontana dugo suva u parku, borovi lepi u parku, ekipe nigde nema. Slomljene klupe u parku, prevrnutе kante u parku, deca veselo trče u parku, poziv čekam sad. Opijanja puno u parku, lepo utočište je tu, samo da ne dode neko da me umara i ne trebam više ništa. Ona hoda po mislima kad sam u parku, volim je to dobro zna, ne mogu o tome ništa više da joj pričam, poziv njen čekam uvek. Ali nema veze, ne zove me, nema veze, ne brine me što sam sam.